

Sen ki Hasretsin

– Emre Danabaş · 29 Mart 2012

Sen ki hasretsin kanayan yaramda.
Güller seninle açar.
Sonbahar geldiğinde,
Yaprak dökerken ağaçlar.
Kanım titrer donarım.
Sen ki hasretsin, aşksın.
İntikam seni bekler.
Parmaklarım alev alev yanar.
Bir hatıran gelir aklıma.
Senin hasretin basar ruhumu.
Tüm çiçekler sararır.
Dağılmaya başlar dört mevsim, on iki ay,
Yıkık bir hayalin parçaları gibi.
Sen ki hasretsin, özlemsin.
Uykuya düşman gecelerim seni bekler.
Seni özler bu şehir.
Bu kalem,
İçinde 'sen' geçen şiirler döker kağıda.
Dolunay aydınlatırken sokakları,
Bir kuş dolanıp durur hayallerimin arasında.
Sen ki hasretsin.
Kara bulutlar gelir.
Gidişinle kuşlar göç eder yüreğimden.
Bir yaz gününü mesela Temmuzun anlatan,
Yada el ele tutuştığımız ıhlamur bahçelerini,
Anlatan şarkılar dinlerim.
Üşürüm sabahı olmayan gecelerde.
Sen ki hasretsin.
Yaşanmamış bir mevsimsin.
Bir zamanlar birlikte geçirdiğimiz saatler.
Sen ki hasretsin.
Umutsuzluk diyorsan bitirelim o her neyse.
Hadi gel,
Mevsimleri değiştirelim.
Hadi gel,

Birlikte kıralım umutsuzluğun kalbini.

* EMRE DANABAŞ